

Elavult és unalmas az egyházhoz köthető honlapok többsége, amelyekkel nehéz áttörni a közöny falát, állítja egy szakmai fórumon elhangzott előadását összefoglaló blogbejegyzésében egy vezető szerkesztő.

twitter

facebook

- A pápa szerint a jövő lelkipásztora blogol, csiripel, közösségi oldalakon tartja a kapcsolatot gyülekezetével. Hogyan él az egyházi média a digitális technológia lehetőségeivel? Mennyire nyitottak az egyházi témák felé a világi portálok? – tette fel a kérdést Bíró Mátyás, az MNO vezető szerkesztője, a MAKÚSZ KatNet fórumának elnöke az Embargó médiablogon közölt [bejegyzésében](#), amely a MAKÚSZ legutolsó, a témát feszegető [tanulmányi napján](#) tartott előadásának szerkesztett, rövidített változata.

„Valóban sokszor az az ember érzése olvasóként és újságíróként is, hogy a jelenleginél lehetne ösztönösebben, emészthetőbben, frissebben is tálni az egyházi témákat. A kérdés persze, hogy hogyan. És persze az is, hogy ez miért megy ilyen nehézkesen” – írja a szerző, aki hivatkozik XVI. Benedek pápának a 2010-es, tömegtájékoztatás világnapjára kiadott [üzenetére](#) :

„Az új média a hithirdetés új korszakát teszi lehetővé. A jövő lelkipásztora blogol, csiripel, szociális oldalakon tarja a kapcsolatot gyülekezetével és online videomegosztó portálon hirdeti az evangéliumot.” „A mai digitális kultúrában is olyan jelképekhez és metaforákhoz kell folyamodnunk, amelyek segítenek Isten országát hirdetésében.”

Bíró Mátyás szerint „ennél pontosabban és egyértelműbben nem lehetett megfogalmazni azt, hogy az örömhír terjesztéséhez elengedhetetlen a fiatalokat sokkal jobban megszólító kommunikáció és stílus, és nemcsak a neten, hanem például a miséken is. Hogy egyre többen érezzék a fiatalok közül, egyáltalán nem égő és avított vasárnaponként istentiszteletre járni.”

Hozzáteszi: „alapvető probléma, hogy kevés a modern katolikus lap az online médiában, webergonómiai, használhatósági, webdizájn és tartalmi szempontból is. Kevés az olyan egyházi portál, blog vagy közösségi profiloldal, ami átszakítaná a közöny és a hallgatás falát, amiről trendi lenne beszélni, ami betörne a köztudatba.” Pozitív példaként [Kiss Ulrich blogját](#), a [Jezsuita blogot](#), az [lgen.hu](#)-t, a [Képmást](#) és portálunkat említi a szerző.

Megjegyzi azt is: „nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy az új platformokra, mint például a mobiltelefonokra vagy táblagépekre teljesen új olvasási szokások, műfajok, rövidebb terjedelem és erősebb vizualitás jellemző, így ezeket az igényeket is meg kell próbálni kiszolgálnia a katolikus online médiának is.” Ilyen szempontból követendő példa a Napi Evangélium.

Az is probléma, hogy „portálok többségének közösségi kommunikációja pedig teljesen egyirányú, kizárólag egyházi hírek közlésére használják az oldalakat, sok helyen le van tiltva a felhasználói posztolás, néhány helyen még a hozzászólás is. Így elég nehéz lesz nyitni a külvilág felé.”

Ezután a szerző a közéleti média egyházhoz való hozzáállását mutatja be és kritizálja, de leszögezi: ahhoz, hogy a világi média hozzáállása javuljon, „az egyháznak is lépnie kellene. Miért ne indíthatnának például jó tollú egyháziak blogokat a világi portálokon, vagy miért ne írhatnának még többen jegyzeteket, kommentárokat olyan ügyekben, amelyekkel kapcsolatban a leghitelesebb megszólalók lehetnének?”

Mint Bíró Mátyás írja: „mindenképpen kettőn áll a vásár: a katolikus egyháznak és médiumoknak is nyitniuk kell, tovább kell frissülniük, profibbá és megkerülhetetlenebbé kell válniuk, és talán egy idő után a vezető hazai hírportálok is nyitottabbak, de legalábbis kevésbé elutasítók és egyoldalúak lesznek az egyházakkal és az egyházi témákkal kapcsolatban.”

/forrás Magyar Kurír/